

Szczecin, 19.07.2012

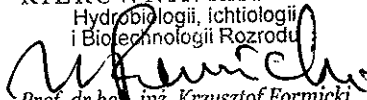
Oświadczenie

Uprzejmie informuję, że w projekcie „Wspieranie naturalnego rozrodu wędrownych ryb łososiowatych (łosos i troć), zlewni Dolnej Odry i Zalewu Szczecińskiego w oparciu o przyjazne środowisku działanie w postaci budowy tarlisk, monitoring biologiczny i środowiskowy oraz znaczenie projektu dla rozwoju i restrukturyzacji społeczno-gospodarczej regionu”, zaplanowano stworzenie naturalnych podstaw w zlewiskach rzeki Iny, Gowienicy i Wołczenicy dla wspierania naturalnego rozrodu najcenniejszych spośród naszych ryb łososiowatych – łososi i troci. W ramach projektu zamierzamy wykonać w zlewiskach Iny, Gowienicy i Wołczenicy 7 takich tarlisk.

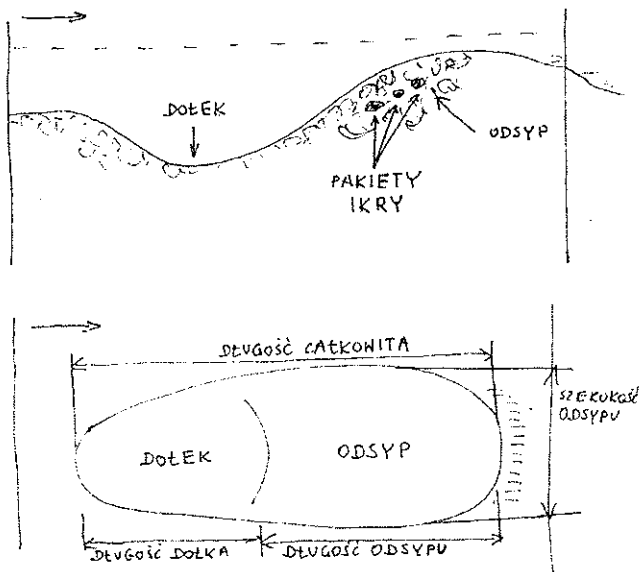
Sposób urządzania sztucznych tarlisk w korycie rzeczonym jest metodą wypraktykowaną, i polega na wcześniejszym wytypowaniu odcinka rzeki, który spełnia wymogi środowiskowe dla rozrodu i późniejszej inkubacji ikry i wylęgających się młodych form troci wędrownej i łososi.

Po szczegółowej analizie biologiczno hydrologicznej w okresie wiosenno-letnim należy przystąpić do prac wykonawczych urządzania tarlisk. Metoda urządzania sztucznych tarlisk jest prosta i polega na wybraniu niewielkiej warstwy podłoża z koryta rzecznego – nie głębiej niż 30-40 cm, która to warstwa najczęściej stanowi przemieszczający się osad denny – muły i piaski. W to miejsce nakładana jest dokładnie taka sama część substratu – kamienie i żwiru o odpowiedniej granulacji dostosowana do wymagań rozrodu wędrownych ryb łososiowatych (Rys. 1 i 2). Obszar podmiany substratu w rzece jest niewielki, zazwyczaj obejmuje połowę szerokości koryta, w zależności od panujących w niej warunków.

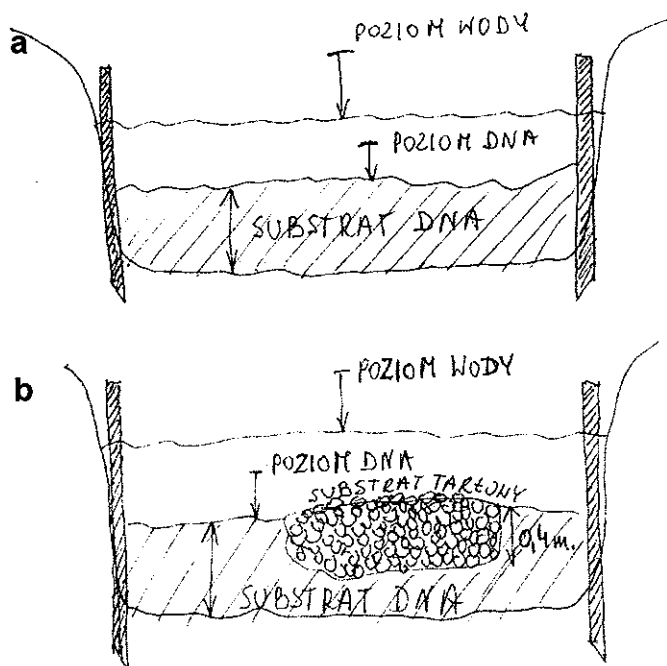
Najważniejszym elementem tarliska jest substrat, który po umieszczeniu go uprzednio przygotowanym zagłębieniu wypełnia je w taki sposób, że nie zmieniają się żadne parametry przepływów i rzędnych w korycie rzeczonym. Z doświadczeń pilotażowych wykonywanych w zlewni rzeki Słupi wynika, iż zabieg ten jest wielce pożyteczny, gdyż stanowi bazę do rozrodu ryb łososiowatych w okresie jesiennym, a wiosną stanowi doskonałe tarlisko dla chronionych minogów. Z racji wymiany niewielkiej ilości podłoża nie przekraczającej 30 cm oraz niewielkiej powierzchni tarliska, które nie zmienia podstawowych parametrów rzeki nie wymaga się specjalnych zezwoleń ze strony urzędów melioracji (dokument potwierdzający w załączeniu).

KIEROWNIK KATEDRY
Hydrobiologii, ichtiologii
i Biotechnologii Rozrodu

Prof. dr hab. inż. Krzysztof Formicki

Załącznik 1

Rys. 1 Schemat gniazda tarłowego; a – przekrój pionowy; b – widok z góry

Rys. 2 Przekrój koryta rzeki; a – przed wymianą substratu; b – po wymianie substratu